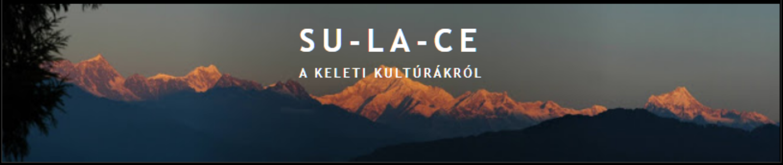

SU-LA-CE

A KELETI KULTÚRÁKRÓL

2007. DECEMBER 31., HÉTFŐ

Társalgó - 2008. január 11.

A műsor tartalma:

Szabó Lőrinc Li Taj-po fordításai

Hegyi nyárban

Legyezőm libeg, ingem kinyitottam,
zöld fenyvek alatt fekszem tunyán.
Sapkámat egy kiálló szirtre dobtam;
szél cirógatja tar koponyám.

Utas ébred

PROGRAMAJÁNLÓ

"Tested ízes húsú barack"
A 6. dalai láma és a nők
- Dr.Sári László keletkutató, író előadása -

"Kezdetben a földi világ minden művét a férfi írta. A hitet, a filozófiát, a történelmet. Ő találta föl a művészeteket, a tudományt. Sokan állítják, hogy minderre semmi szükség. A férfi csak kínjában, tehetetlenségében tette, mert nem találta a nőt. A sajátos asszonyi létezésmód erősen különbözik a férfilét ontológiájától. Lám, a nő hiánya teremtette az egész ún. emberi civilizációt. A vágy és a keresés fájdalmas játéka ölt benne testet. Minden a nő miatt van."

2013. szeptember 28., szombat, 16 óra
Zelnik István Délkelet-ázsiai Aranymúzeum (Teaház)
1062 Budapest, Andrássy út 110.

"Hol keresnéd inkább a Tanítást? Miben? A szavak erdejében? A könyvek betűiben? Nem tanácsolom. Maga az egyszerű, köznapi élet az út. Maga az egyszerű köznapi élet a Tanítás."

Káprázva ébredek. Idegen ágy.
Fehér hó lepi szobám padlatát?
Felnézek - a hold vakítva ragyog.
Fejem lecsügged - hazagondolok.

Nanking

Dombok között pihen Nanking;
omladozó
falak övezik és a
Jangce folyó.

Milliók éltek egykor
s nevettek itt
s tornyok nézték az utcák
tömegeit.

A birodalmi bástyát
fű lepi, s a
királyi palotáknak
semmi nyoma.

Mikor berúgok

Ne szeretné a bort az a
Kék Menny,
nem ragyogna Bor-Csillag az
égen;
nem szeretné Föld az édes
aszút,
hogy lehetne város neve
Bor-Kút?
Szereti azt mindakettő:
én se
pirulok majd bírám előtt
érte.
S ha bölcs a bor, mint valaha
zengték,
s ha igaz, hogy az a legfőbb
szentség,
senki, mint én, nincs olyan bölcs,
oly szent,
ereimben hordozom az
istent:
öt pohárnál a Tejutra

MAGAMRÓL

SÁRI LÁSZLÓ

Magyar-tibeti szakon végeztem az ELTE-n. Kutatási területem a buddhista filozófia és a tibeti irodalom, elsősorban a tibeti vers. Doktori disszertációmat a tibeti verselmélet kérdéseiből írtam. Publikációimban a nyugati és a keleti gondolkodás határait, a különböző logikai rendszerek jellemzőit vizsgálom. 1975 óta tudományos ismeretterjesztő műsorokat szerkesztek a Magyar Rádióban. 1992-től a Magyar Rádió Művészeti Főszerkesztőségének vezető szerkesztője vagyok. Több egyetem és főiskola előadója. Munkáimból: -Reggeli beszélgetések Lin-csi apát kolostorában (Magyar Könyvklub, 1999, Írás Kiadó 2004) -Az ifjú Lin-csi vándorlásai (Írás Kiadó, 2004) -Lelked szélfútta madártoll, Cangjang Gjaco, a 6. dalai láma szerelmes versei (műfordítás, Írás Kiadó, 1999) -Út a nyugalomhoz - Mindennapi tűnődések, Tendzin Gjaco, a 14. dalai láma írásaiból (fordítás, Írás Kiadó, 2001) -Beszélgetések a Kelet kapujában (Molnár Dániellel, Magyar Könyvklub, 2003) -Reggeli beszélgetések Lin-csi apát kolostorában -Az ifjú Lin-csi vándorlásai (hangoskönyv, Kelet Kiadó, 2007) -A Himalája arca - Ázsiáról és a végtelenségről Díjak: József Attila-díj (2011)

TELJES PROFIL MEGTEKINTÉSE

hágok,
tiznél örök angyalok közt
szállok -

de amikor berúgok, mit
érzek,
józanoknak arról nem
beszélek.

Búcsú

Zöld hegyekkel tornyosodik Észak,
arra zúg a tajtékos folyó.
Bírd ki szívem! Itt a búcsú perce.
Nemsokára indul a hajó.

Száll az utas lelke, mint a felhő.
Nyugatról a nap emléke int.
Isten veled! Kint a sűrű estben
nyihogva kapálnak lovaink.

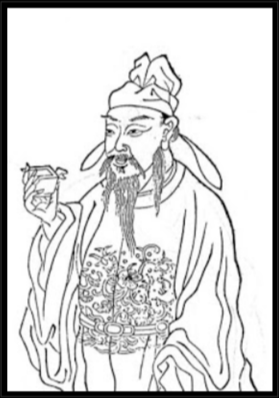

A műsorban elhangzik még:

Egyedül ülök a Csingtin hegyen

(négysoros vers hét változata)

KERESÉS EBBEN A BLOGBAN

Keresés

TÁRSALGÓ

A Társalgó ***utolsó*** adásának időpontja:
2008. május 30. péntek, 10.00-12.00
mr3 Bartók Rádió

Sári László és Juhász Ottó a stúdióban

Powered By Blogger

DVD AJÁNLÓ

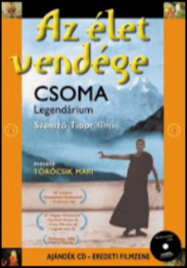

Az élet vendége - Csoma Legendárium

KORÁBBI MŰSOROK, AJÁNLÓK

► 2013 (1)

Madárraj lebeg,
árva felhő megy,
nem únjuk nézni
egymást - én és a hegy.

KÉPES GÉZA fordítása

*

Minden madár a széllel ellebeg,
s velük repülnek mind a fellegek.
De én s a jó öreg csingtingi hegypást
még ernyedetlen kedvvel nézzük egymást.

FRANYÓ ZOLTÁN fordítása

*

Madarak szállnak,
fellegek s árnyak.
Csak a hegy marad
örök-hű társnak.

KÉPES GÉZA fordítása

*

A madarak szállnak vidám körökbe,
a felleg is száll, aztán tovamegy.
Csak egy marad mellettem mindörökre:
komor, sötét, szikláival a hegy.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ fordítása

*

Madárraj rebben,
száll kósza felleg.
Egymást vigyázzuk
én s a Csingting hegy.

SZEDŐ DÉNES fordítása

*

Magasba rebbent már a madárraj.
Fenn árva felhő vonszolja testét.
Szüntelen nézzük egymást mindketten,
nincs semmi más, csak a Csingting hegység.

SZERDAHELYI ISTVÁN fordítása

*

- ► 2011 (2)
- ► 2010 (8)
- ► 2009 (4)
- ► 2008 (19)
- ▼ 2007 (17)
  - ▼ december 2007 (10)
    - Társalgó - 2008. január 11.
    - Zen kiút a depresszióból
    - Tibet története - Beszélgetés a Dalai Lámával
    - Péczely Lajos: Közép-Ázsia
    - Tu Fu 杜甫 (712-770) versei
    - Li Taj-Po 李太白 (701-762) versei
    - Po Csü-Ji (772-846) versei
    - Amrita
    - Afgán konyha - A Kelet Kiadó újdonsága
    - Szvámi Ráma - Meditáció
  - ► november 2007 (2)
  - ► október 2007 (1)
  - ► szeptember 2007 (1)
  - ► augusztus 2007 (2)
  - ► július 2007 (1)

LINK AJÁNLÓ

- A japán haikuról és vándorló költőiről
- Az élet vendége - Csoma legendárium
- Buddhista blogok
- Csoma-gyűjtemény
- Himalayanblues
- Hopp Ferenc Kelet-Ázsiai Művészeti Múzeum
- Kelet Kiadó
- Mesterkurzus - Gyors élet, lassú halál
- Reggeli beszélgetések Lin-csi apát kolostorában
- Sambhala
- SÁRI LÁSZLÓ ÚJ!!
- Terebess

Fenn madárraj száll, kis felhő kószál,
ragyogva merül a völgykatlanba.
Fáradatlanul bámuljuk egymást,
én és magasban a Csingting orma.

WEÖRES SÁNDOR fordítása

Könyvajánló:

Pák Ván-Sza: Annak az ősznek három napja

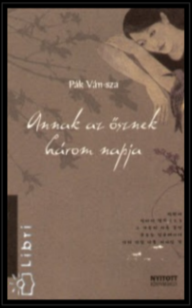

"Modern nő, ezt a kifejezést én még mindig ésszerűtlennek tekintem. Úgy érzem, hogy a felújított városfal már nem a régi, de új sem lehet. Nevetséges és értelmetlen. Nem fogom megkísérelni a helyreállítását, mert az idő múlását nem szabad feltartóztatni.

Az egyedül élő nőnél szebb a társsal élő. Még sokkal szebb a néhány gyerekes nő, akkor is, ha az "Akár fiú, akár lány, csak két gyerek legyen" jelmondatra hivatkozva többször is átesett abortuszon; nála is szebb az, akinek az életében több tucat férfi van, ennek ellenére egész életében a szerelemre vágyik; a leggyönyörűbb pedig az a mindent átélt kerítőnő, aki a szeretője után elszökött kurvát csak úgy elengedte. Mintha összetörném a rögeszmémet, és megfordítva újra felépíteném, úgy elmélkedtem."

Kiállítás ajánló:

Távoli fények, közelítő színek - A régi japán művészet és a modern látásmód

Móra Ferenc Múzeum - Csongrád Megyei Önkormányzat Múzeuma (Szeged)

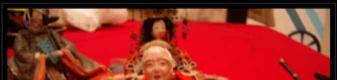

A Móra Ferenc Múzeumban látható "Távoli fények -

Végtelen történet - A végtelenség vallásai II/1.
Végtelen történet - A végtelenség vallásai II/2.
Végtelen történet - Buddhizmus 2/1
Végtelen történet - Buddhizmus 2/2
Végtelen történet - Kínai biddhizmus 2/1
Végtelen történet - Kínai buddhizmus 2/2
Végtelen történet - Taoizmus 2/1
Végtelen történet - Taoizmus 2/2
Végtelen történet - Zen és shinto 2/1
Végtelen történet - Zen és shinto 2/2

RENDSZERES OLVASÓK

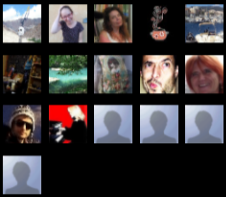

Rendszeres olvasás

ÖSSZES OLDALMEGJELENÍTÉS

53,217

Az oldalt gondozza: Rosenmann Péter
e-mail: rosenmann.peter@yahoo.ie
web: http://rosenmann.co.uk
blog:
http://rosenmann.blogspot.com

INSTAGRAM

View on Instagram

közelítő színek" című, a japán kultúra hatását bemutató kiállítás anyaga 12 különböző múzeum és galéria gyűjteményéből áll össze. A sok százmilliós nagyságrendű műtárgy együttes által a látogatók egy misztikus világgal, a Távol-Kelet varázslatos hangulatával találkozhatnak. A január 20-ig megtekinthető kiállításon 11 eredeti fametszet, 39 japán tárgy, 15 baba és 21 egykoron a mindennapokban használt tál, díszváza, edény látható. Mindezen túlmenően pedig 93 a japán művészet hatását érzékeletető magyar alkotás - többek között Rippl-Rónai József, Csók István és Kassák Lajos műve - is része a kiállítandó kollekciónak. A Csongrád megyei közgyűjtemény a japán-tárlat és a hozzá kapcsolódó kísérőrendezvények által a következő hónapokban szimbolikusan a "felkelő nap múzeumává" válik.

A japán-kiállítás két kurátora, Papp Katalin és Gálig Zoltán művészettörténészek másfél éves munkával szervezték meg a kétmilliárdos értékű kollekció bemutatását. A tárlat nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy milyen komoly hatás gyakorolt a japán kultúra az európai és ezen belül a magyar művészeti gondolkodásra. A szecesszió, az impresszionizmus és expresszionizmus mint a korszakot meghatározó stílusok nem jöhettek volna létre a japán művészet filozófiája nélkül.

A tárlat művészettörténetileg legértékesebb részét azok a tárlók jelentik, melyben 19. századi eredeti japán mintakönyveket állítanak ki a kiállítás rendezői. A távol-keleti motívumokat bemutató mintakönyvek mára már Japánban is különlegességnek számítanak. Számos a japán lakkművesség csúcsát jelentő inrót is láthatnak a tárlaton az érdeklődők. A miniatűr alkotások egykoron a japán hétköznapokban töltöttek be fontos szerepet. A gyógynövényeket tartalmazó kis dobozkákat a férfiak az övükre akasztva viselték, és ha bármilyen fájdalom tört rájuk, egyből kéznél volt a segítség. A kiállítás látványosságai közé tartoznak még az úgynevezett neckék, a míves elefántcsont faragványok, a legyezők, a kimonók is.

Papagáj és költő

Yuri Okamoto kiállítása a Móra Ferenc Múzeumban (Szeged)

2007. október 12. - 2008. január 20.

Mintegy 37 évvel ezelőtt egy magyar barátom társaságában látogattam Szegedre. Akkoriban egyetemista voltam Leningrádban, a mostani Szentpétervárott és egy nyáron ideutaztam barátomhoz - későbbi férjemhez-, akivel Leningrádban ismerkedtem meg. Meg akarta nekem mutatni az ő országát, így autóstoppal bejártuk Magyarországot. Ennek a fiatalkori kusza utazgatásnak a során többek között eljöttünk abba a városba is, ahol társam és az ő legjobb barátai és egyetemi társai
tanultak, Baka István, Pakusza Vilmos, Katona Imre - Szegedre. De elmentünk mindegyikük szülőhelyére is, nevezetesen Szekszárdra és egy kis faluba. Azóta sok víz folyt le ... a Tiszán, és sok minden történt életemben is, akárcsak mindenütt a világban: házasság, végleges elutazás Japánból, új élet Párizsban, gyerekünk születése, és apránként szüleink halála, barátaink korai halála, köztük Baka Istváné, Katona Imréé, a fal leomlása, amely addig a világot két ideológiai táborra választotta, válás... És közben új tevékenységbe fogtam - papírtárgyak létrehozásába. Hozzáteszem, tavaly tavasszal módom volt újra Magyarországra látogatni. Nagy összetalálkozásokra adott ez alkalmat barátokkal, felidézve fiatalkori emlékeket a távoli múltból. Ennek az útnak a során meglátogattam régi barátnőmet Szegeden.
Tündéről van szó, Baka István költő feleségéről. Néhány képet mutattam neki a munkámról. Ebből a találkozásból született az ötlet, hogy rendezzünk egy kiállítást Szegeden, és mára ez az terv megvalósult.

Most néhány szót a munkámról. Elsőként hadd idézzek egy szövegből, amelyet néhány évvel korábban írtam egyik legkorábbi párizsi kiállításom alkalmából. Gyermekkoromban, amikor engem is, mint másokat, egészen jelentéktelen és csak egy gyerek szemében értékes apróságok vonzottak, volt idő, amikor különféle papírokat gyűjtöttem szenvedélyesen, elsősorban azokat, amelyekbe cukorkák voltak csomagolva. Emlékszem, kis unokahugommal mutogattuk egymásnak a gyűjteményeinket, civakodtunk is miattuk, vagy csereberéltünk, és mindezt - bár nem tudtuk, miért is - nagy titokban.

Azután apró figurákat kezdtem előállítani papírból, szövetből, bambuszkéregből, miegymásból, és azzal szórakoztam, hogy betelepítettem őket kis házakba, melyeket könyvekből, kartonpapírból hoztam létre, és amelyekben szobáról szobára kommunikálhattak. Ez közvetlenül a háború után volt, kevés játék volt az üzletekben és nálam otthon szinte semmi - akkoriban magától értetődő volt, hogy az ember maga találja ki apró játékait.

Gyermekkorom mélyéből ezek az emlékek merültek a felszínre, amikor nekiálltam egy miniatúr papírvilágon dolgozni. Amint ez az új tevékenység magával ragadott, felfigyeltem arra, hogy inkább érzelmek sodrását éreztem és nem az újdonság erejét. Mit is leltem meg? A gyönyört, hogy ennek a kis világnak a megalkotásával kielégíthetem amazt a naív vonzást, és hogy a szenvedély, amelyre rátaláltam, elvezet a megvalósításhoz.

A papír körüli tevékenységemet valóban úgy tekinthetem, mint egy gyermekkori álom folytatását, de hozzátartozik, hogy a saját gyerekem vitt rá arra, hogy nap mint nap eltöltsön az a boldogság, amelyet kisgyerekként éreztem olykor annak idején.
Ahogy magával sodort az igyekezetem, amellyel vadonatúj létemet birtokba vettem, teljesen átadva magam az elragadtató újdonságnak, úgy ötlött szemembe ismét mindaz, ami ebben a kis világban ragyog - függetlenül az alkotást uraló nagy eszméktől. Megérintett a gondolat, hogy ezt az eredeti szépséget megismertessem, és e csábításból apránként kis papírfigurák rajzolódtak ki.

Első gyakorlataim közé hajtogatások, apró figurák, mobilok és egyebek tartoztak. De rövidre kelve eszembe ötlött, hogy ezeket a különféle apró tárgyakat kapcsolatba hozzam egymással, hogy mintegy spontán megmozdulásban társaságot alkossanak. Így született a "képes dobozok" koncepciója, ami aztán munkám legfontosabb elemévé vált.

A dobozok vagy inkább ládikák kemény kartonból készülnek, különböző méretűek és mindegyikük szerkezete, felépítése más és más. Belsejükben rejtőzködnek a személyek, tájak és más papírkreatúrák által megjelenített képek. Széthajtogatva nyithatók ki, és ebben mindegyikhez egyéni, más megoldást választok.
Ezen a kiállításon egy tucatnyi különböző képes dobozt mutatok be, ezek közül háromnak magyarországi vonatkozása van.

1) Cirkusz: ezt a dobozt Karinthy Frigyes "Cirkusz" című novellája alapján készítettem. Attól fogva, hogy ezt a novellát japánul elolvastam, nem szabadulok az érzéstől, hogy a történet hőse én vagyok - mindahányszor, amikor napi megpróbáltatásokkal találom magam szemben és gyermekkori álmomat szorítom a szívemhez. Az akrobata arcát az évek folyamán ráncok barázdái jelölik meg, de az álma változatlan, ő nem öregedett meg.

2) Tanya: ennek a képnek az eredete egészen személyes emlékre

vezethető vissza, amikor ugyanis néhány évtizeddel ezelőtt volt férjem egy barátja, Pakusza Vilmos házában töltöttünk egy éjszakát egy magyarországi körút során, pénztelenül. Ez a hely mindmáig úgy él emlékezetemben, mint a legegzotikusabb emlékek egyike, habár magam is Japán egy félreeső vidékéről származom. Emlékeim nem különböznek egy gyerekéitől: a maradandó benyomásokból tevődnek össze; így aztán dokumentumokra kellett hagyatkoznom, hogy a tanya teljes képe kialakuljon, vagy akár a fantáziámmal egészítsem ki. Bízom benne, hogy a kiállítás látogatói ismerősnek fogják találni.

3) Papagáj és költő: Baka István költő emlékére alkottam. Volt férjem és ő nagyon közeli barátok voltak, nemcsak egyetemi padtársként. Együtt ették meg a katonakenyeret is, és egy darabig még a szobájukat is közösen bérelték Szegeden. Továbbá vele is, majd a feleségével is egy időt közösen töltöttünk Leningrádban. Sajnos túl korán itthagyott bennünket, így nem találkozhattunk többé azt követően, hogy elhagytuk az országot és Franciaországban telepedtünk le. Időközben útjaink elváltak, mindnyájunké. De most, a kiállítás alkalmából, a régi szegedi barátok itt vannak velem.

A kiállított képes dobozok sorozatán kívül bemutatni kívántam más jellegű munkákat is (természetesen mind papírból készült), nevezetesen szobrocskákat, mobilokat és egy könyvet. Egy asszony négy korszaka: apró szobrok, amelyekkel anyámnak állítok emléket, akinek élete két korszakot ölelt fel, a háború előtti és utáni Japánt. Tantso: ennek a könyvnek a képeit fényképek után készítettem, felhasználva azokat a felvételeket, amelyeket a tantso madár szenvedélyes japán megfigyelője készített. Amikor elolvastam a könyvét, megragadott a fényképek szépsége és szintúgy ennek a madárnak a meglepő életvitele. A madárpár, miután a szerelmi násztánc összekötötte őket, soha többé nem hagyja el egymást. Még ha egyikük meghal is, a másik ott marad mellette mindaddig, amíg a társának madárformája van. Együtt költik ki a tojást és együtt nevelik fel a fiókát. Milyen szép és megható ez, mai társadalmunkban szinte utópiaként hat.

Yuri Okamoto